

EVA og Kvalitet i specialundervisningen

KVIS har jeg skrevet om i Udtryk i nr. 1, 2 og 4 fra 2002. Specialundervisning er relevant for mennesker, der stammer, da stammebehandling her i Danmark er en del af specialundervisningen. KVIS blev påbegyndt, fordi Folkeskolen blev lavet om i 2000, så kommunerne fik en økonomisk pisk, der skulle få dem til at tænke sig om mange gange, før de henviste en elev til specialundervisning i amtet. I stedet for at henvise til amterne skulle kommunerne selv sørge for specialundervisningen af de pågældende børn. Det stod direkte – om end i et mere florumvundet sprog – i begrundelserne for lovændringen. FSD var den gang betænkelig ved lovændringen, da PPR's eget personale i en undersøgelse havde tilkendegivet, at PPR havde meget lidt at tilbyde stammende skolebørn. Det stod noget bedre til med indirekte (men ikke så godt med direkte) tilbud til børn i førskolealderen.

KVIS skal nu evalueres af EVA (Evalueringsinstituttet). På KVIS' hjemmeside www.kvis.org, hvor man kan læse om evalueringen, står formålet med den desværre ikke, og pladsen her tillader ikke at bringe formålet i dets helhed. Det er dog forbavsende, at ordet "specialundervisning" overhovedet ikke forekommer i formålet. Specialundervisning er jo dog et meget centralt emne i KVIS, så centralt, at det endda indgår i navnet.

Til gengæld forekommer ordet "specialundervisning" på et af de lavere niveauer i evalueringen, nemlig som et af dens fokusområder, hvor evalueringen vil fokusere på forældrenes oplevelser af kvaliteten i specialundervisningen.

Som tidligere omtalt, bl.a. her i Udtryk (nr. 5 fra 2002), nedlægger Århus Amt i 2003 nogle de bedste behandlinger overhovedet, nemlig internatkurserne på taleinstituttet. Begrundelsen er, at søgningen til behandlingen er kraftigt formindsket, især fordi kommunerne skal betale så meget for at få svært stammende børn og unge i behandling i Århus. Ud fra intentionerne med ændringen af Folkeskoleloven i 2000 er nedlæggelsen en succes: kommunerne beholder deres børn hjemme i stedet for at sende dem til Århus. Men det er tvivlsomt, om de stammende børn og deres forældre synes, at det er en god ting. Vi må håbe, at i det mindste nogle af disse forældre får mulighed for at deltage i evalueringen.

Ulandsarbejde – FSD i Nepal

FSD har længe haft en stående invitation fra DSI (De Samvirkende Invalideorganisationer) til at deltage i det ulandsarbejde, som DSI gennem snart mange år har gennemført for at styrke brugerorganiseringen, se <http://www.disability.dk>. Det væsentligste problem for FSD har været at afse tiden til det, da vi udfører vort foreningsarbejde i fritiden, hvilket sætter sine begrænsninger for vore udfoldelsesmuligheder. Imidlertid tilbød et aktivt medlem, Torben Møller, for et stykke tid siden, at han godt ville gøre en frivillig indsats i ulandsarbejdet. Dermed var vejen banet for en første indsats fra stammeforeningens side. Vi har fået stor hjælp fra DSI, fra et medlem af de strubeløses forening, talepædagog Hanne Tranberg, og fra den forhenværende formand for de strubeløses forening, Bent Lassen, der har lang tids erfaring fra Nepal. På den måde har Torben, og jeg som formand, fået mulighed for at holde en workshop i Nepal i begyndelsen af april 2003. Bestræbelserne skulle gerne blive begyndelsen på en nepalesisk stammeforening. Det koster ikke FSD noget, alle omkostninger betales af DSI, der har et samarbejde med Danida om handicparbejde i ulande.

Hermann Christmann